

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wnosi, aby Trybunał uchylił zaskarżony wyrok Sądu, wydał ostateczne orzeczenie w sprawie, stwierdzając, że skargi w sprawach T-454/10 i T-482/11 są niedopuszczalne lub bezzasadne i obciążył skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami niniejszego odwołania.

Odwołanie dotyczy spraw wszczętych przez skarżące w przedmiocie stwierdzenia nieważności (i) art. 52 ust. 2a i załącznika VIII do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1580/2007 oraz (ii) stwierdzenia nieważności art. 50 ust. 3 i art. 60 ust. 7 rozporządzenia Komisji nr 543/2011.

Skarżącymi w pierwszej instancji byli przetwórcy owoców i warzyw, którzy podnieśli, że w wyżej wymienione przepisy pośrednio umożliwiają Unii finansowanie niektórych działań przetwórczych prowadzonych przez organizacje producentów.

Sąd uznał skargi za dopuszczalne. Stwierdził, że przyznanie pomocy organizacjom producentów, których produkty były albo przetworzone przez sama organizację, albo przez osobę trzecią na rzecz organizacji, stanowiło udzielenie pomocy dla działalności przetwórczej niewchodzącej w zakres stosowania rozporządzenia o jednolitej WOR⁽³⁾. Ponadto Sąd stwierdził, że Komisja nie była uprawniona do udzielenia pomocy dyskryminującej przetwórców niebędących członkami organizacji producentów na korzyść organizacji producentów, jeżeli prowadzą oni działalność przetwórczą.

Komisja podnosi, że przy dochodzeniu do takich wniosków Sąd popełnił trzy błędy.

Po pierwsze, Komisja wskazuje, że Sąd niesłusznie uznał skargę za dopuszczalną. Komisja twierdzi, że przedmiotowe środki stanowią środki regulacyjne o charakterze ogólnym, które wymagają środków wykonawczych ze strony państw członkowskich, aby wywołać skutki prawne. Ponadto Komisja podnosi, iż Sąd niesłusznie uznał, że przedmiotów środki bezpośrednio dotyczą skarżących. Twierząc tak, Sąd uznał, że sytuacja skarżących była taka sama jak sytuacja konkurentów beneficjentów pomocy państwa. Komisja wskazuje, że Sąd niesłusznie doszedł do takiego wniosku.

Co do istoty kwestii Komisja podnosi, że Sąd nie dokonał właściwej wykładni postanowień rozporządzenia o jednolitej WOR, a w szczególności nie uwzględnił w sposób należyty zakresu uznania przyznanego Komisji przez Radę w celu wydania to przepisów wykonawczych do rozporządzenia o jednolitej WOR.

Wreszcie, Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni zasady niedyskryminacji, uznając, że ma ona zastosowanie do systemów udzielania pomocy na podstawie rozporządzenia w sprawie jednolitej WOR.

W razie, gdyby Trybunał postanowił oddalić niniejsze odwołanie, Komisja wnosi, aby w wykonaniu uprawnień wynikających z art. 264 TFUE zawiesił on skutki orzeczenia do dnia 15 października roku, w którym zostanie wyrok. Komisja wnosi o takie orzeczenie w celu zapewnienia, że skutki tego orzeczenia będą miały równe zastosowanie do wszystkich organizacji producentów i nie spowodują nadmiernych utrudnień dla organizacji producentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 350 s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 19 sierpnia 2013 r. — Andreas Grund jako syndyk masy upadłości SR-Tronic GmbH i in. przeciwko Nintendo Co. Ltd i Nintendo of America Inc.

(Sprawa C-458/13)

(2013/C 344/74)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Andreas Grund jako syndyk masy upadłości SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser i Dirk Seidler

Druga strona postępowania: Nintendo Co. Ltd i Nintendo of America Inc.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu transponującego do prawa krajowego art. 6 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE (w niniejszej sprawie § 95a ust. 3 UrhG [Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)], jeśli przedmiotowy środek technologiczny chroni jednocześnie nie tylko utwory albo inne przedmioty objęte ochroną, ale także programy komputerowe?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. L 167, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 19 sierpnia 2013 r. — Milica Široká przeciwko Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Sprawa C-459/13)

(2013/C 344/75)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milica Široká

Strona pozwana: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy, w duchu europejskiej tradycji prawnej, interpretować w ten sposób, że każdy posiadacz prawa przyznanego przez to postanowienie może wybrać czy skorzysta z dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i leczenia albo odmówi skorzystania z niego, niezależnie od obowiązkowych warunków ustanowionych w krajowych ustawodawstwach i praktykach lub w ten sposób, że interes ogólny w zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia obywateli europejskich nie pozwala jednostce na dokonanie takiego wyboru?
- 2) Czy art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a zwłaszcza jego ust. 1 i ust. 4 lit. c) należy interpretować w ten sposób, że cel Unii a w szczególności zapobieganie chorobom i dolegliwościom ludzkim oraz usuwanie źródeł zagrożeń dla zdrowia fizycznego i psychicznego uniemożliwia obywatelowi Unii odmowę poddania się tak zwanym obowiązkowym szczepieniom, jako że takie zachowanie powoduje zagrożenie dla zdrowia publicznego?

- 3) Czy władza rodziców — w rozumieniu art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, które to postanowienie dotyczy w szczególności tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim — w zakresie leczenia ich małoletnich dzieci, przeważa nad interesem ogólnym ochrony zdrowia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2013 r. — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Sprawa C-463/13)

(2013/C 344/76)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 55 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby na przetarg wystawiane były koncesje, których czas obowiązywania jest krótszy, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości, jeżeli przetarg zostaje ogłoszony w celu zaradzenia skutkom wynikającym z niezgodnego z prawem wykluczenia pewnej liczby podmiotów gospodarczych z przetargów?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należyte uzasadniająca skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?